

[Olo Espersen.]

redaktionel frihed i den henseende, når kravet om alsidighed, som jeg dokumenterede det, i øvrigt er opfyldt.

Til hr. Knud Jespersen vil jeg sige, at det ikke tilkommer Danmarks radio at administrere Helsingforsaftalen. Men vi skal benytte os af denne aftale. Vi skal gøre, hvad vi kan for at få et mere åbent forhold til de østlige lande, vi skal prøve igen og igen at få bedre arbejdsbetingelser i de østlige lande, de er ikke tilstrækkelig gode, og det er naturligvis vores ønske, at også denne aftale kan medvirke til, at der bliver bedre arbejdsbetingelser dér.

Jeg skal ikke kommentere hr. Erhard Jakobsens indlæg, for det har jeg jo så god anledning til andre steder, ud over at sige, at hr. Erhard Jakobsen gerne ser monopolet fjernet, selv om han erkender, at det blot giver større vanskeligheder. Det opfatter jeg som erkendelse af, at der er tale om en usaglig hetz mod Danmarks radio, for hvis man vil ophæve monopolet for at skabe sig selv større vanskeligheder, kan jeg ikke rigtig se baggrunden for dette ønske. At der ikke skal være plads til medarbejderrepræsentanter i styrelsen, selv om styrelsen har med meget andet end programvirksomheden at gøre, overrasker mig ikke; det vil jeg tage til efterretning.

Men så kommer det afgørende, og det er, at hr. Erhard Jakobsen her påstår, at der er meget, meget stor utilfredshed hos Danmarks befolkning over Danmarks radio, og at der snart skal gøres noget ved denne utilfredshed i radiatorådet. Så spørger man sig selv: hvorfor er der denne store utilfredshed? Vel bl. a. fordi hr. Erhard Jakobsen på et overordentlig løst grundlag fra denne talerstol og fra en masse andre talerstole fremkommer med helt udokumenterbare påstande om, hvad der foregår i Danmarks radio, og han bliver troet, fordi han taler godt for sig, fordi han taler fra autoriserede steder. Ved hjælp af sin fremstillingsform og sine udtalelser på et løst grundlag svækker han dermed respekten for Danmarks radio. Når han taler om, at organiserede medarbejdergrupper bevidst prøver at ændre befolkningens holdning, så er det løst påstande, som vi har hørt gang på gang. Folk har stadig væk en vis tro på folketingsmedlemmer — heldigvis — og nogle

eller måske mange tror på, at det er rigtigt, hvad hr. Erhard Jakobsen siger, og hvis de tror det, må de miste respekten for Danmarks radio. Men det skyldes ikke medarbejderne, det skyldes hr. Erhard Jakobsen.

Nathalie Lind (V):

Jeg vil gerne begynde med at takke ministeren for understregningen af, at der lå en selvstændig betydning i, at der blev sagt, ministeren umiddelbart ville afvise det. Jeg er da helt opmærksom på, at der tidligere i redegørelsen stod, at der var betydelige dele af venstres forslag, som man mente harmonerer med tanken om decentralisering. Men derved kommer vi jo ind til selve kernen i spørgsmålet. Jeg tvivler på, at vi er helt enige i, hvad der ligger i begrebet decentralisering, for dér er det jo, vi har den meget specielle definition, hvor ministeren siger, at det i almenkulturpolitisk betydning betyder to ting: for det første at valgmulighederne for den enkelte så lidt som muligt må afhænge af, hvor den pågældende bor — det vil sige, at man vil fastholde en eller anden form for central styring — og for det andet at de, der har en valgmulighed, skal have indflydelse på, hvad den byder på. Det sidste er jeg enig i, men jeg mener bare ikke, forudsætningerne opfyldes i den redegørelse, vi har fået her i dag. For når man taler om udbygningen af den regionale programvirksomhed, fremgår det jo gang på gang i redegørelsen, at det kun er, om jeg så må sige, det mere subsidiære og vel kun en virksomhed med et meget, meget lokalt præg, som man vil frigive fra Danmarks radio. Al anden udbygning skal jo være i Danmarks radios regie, det skal være Danmarks radios provinstjeneste, der står for det. Der argumenteres lidt frem og tilbage, men begge dele kan ikke være rigtige; samtidig med at ministeren siger, at man nu skal have en decentralisering, indrømmer han — og det er jo da en sandhedserkendelse — at det kun er med forbehold, man kan kalde en udbygning af Danmarks radios provinstjeneste for en decentralisering.

Når man så taler om, at de, der har en valgmulighed — det vil altså sige befolkningen — skal få indflydelse selvstændigt, må jeg også spørge: ja men hvordan vil ministeren gøre det? Hvis man vil fastholde, at det skal være Danmarks radio, der laver den